

Abstract

Ända sedan tidigt 1900-tal har satser med till synes inkongruent neutrumpredikativ, såsom *Pannkakor är gott* och *Senap är gult* förbryllat språkvetare i Norden, och under senare tid har även internationellt intresse riktats åt den svårförklarade kongruenstypen. Mängder av modeller för hur neutrumformen skulle kunna förklarats har presenterats och debatten är än idag högst levande. Som ett bidrag i denna debatt avser jag diskutera problemet ur ett nygammalt perspektiv, nämligen att utgå ifrån att den till synes inkongruenta t-formen de facto är inkongruent, vilket går emot den dominerande hållningen att formen ska förstås som kongruent (se t.ex. Enger 2004, 2013, Josefsson 2009, 2014). Jag närmar mig frågan genom en historisk undersökning av bruket, där jag undersöker både dagens bruk och bruket under de senaste två hundra åren. Jag presenterar nya data som kastar nytt ljus över detta klassiska problem.

Mitt resultat visar (i) att bruket av den inkongruenta formen är betydligt äldre än vad som hittills antagits, (ii) att det tycks finnas en korrelation mellan uppluckrandet av numeruskongruensen på verbet och uppluckrandet av den numerus- och genuskongruenta predikativformen och (iii) att det idag finns stor variation i hur den inkongruenta t-formen används i olika genrer.

Litteratur

- Enger, Hans-Olav, 2004: Scandinavian Pancake Sentences as Semantic Agreement. *Nordic Journal of Linguistics* 27.1, 5–34.
- Enger, Hans-Olav, 2013: Scandinavian pancake sentences revisited. *Nordic Journal of Linguistics*.36.3, 275–301.
- Josefsson, Gunlög, 2009: Peas and pancakes – on apparent disagreement and (null) light verbs in Swedish. *Nordic Journal of Linguistics* 32, 35–72.
- Josefsson, Gunlög, 2014: Pancake sentences and the semanticization of formal gender in Mainland Scandinavian. *Language Sciences* 43, 62–76.